

عنوان مقاله:

بررسی شرایط کنونی سرزندگی شهری با تاکید بر منظر جمعی (نمونه موردی میدان نقش جهان اصفهان)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مهندسی شهرسازی، عمران، معماری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سمیرا حکمت پور - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده آزاد اسلامی واحد تهران شرق، تهران، ایران

سارا طاهرسیما - استادیار، دانشکده آزاد اسلامی واحد تهران شرق، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

میدان نقش جهان با وجود اینکه میتواند سند راسخ سرزندگی شهر اصفهان باشد، اما به عنوان یک میدان شناخته شده جهانی از نظر کیفیت منظر جمعی مورد توجه کافی قرار نگرفته، در سالهای اخیر کیفیت فضاهای جمعی میدان نقش جهان روندی رو به رشد را طی نکرده و تنها جذابیت های تاریخی و معماریست که آدمیان را بارها به این فضا می کشاند، نه جذابیت های عرصه ی جمعی. حال آنکه انسان ها در سراسیمگی شهرهای امروز، اغلب به دنبال فضاهای جمعی سرزنده و با هویت هستند، تا به آسایش و تعامل با هم نوعان، در بستر پویایی، و با بهره گیری اجتماعی از فضاهای باکیفیت به سرزندگی برسند. در این مقاله با بررسی مولفه های سرزندگی در فضاهای جمعی به بررسی شرایط کنونی میدان نقش جهان پرداخته شد که از روش توصیفی تحلیلی استفاده شد. منابع تحقیق منابع کتابخانه ای و پرسش نامه ای می باشد. با بررسی میدان نقش جهان در دوره های مختلف زمانی دیده شد که میدان نقش جهان در دوره ی صفویهدارای هویت و سرزندگی در فضای باز میدان بوده و در دوره های قاجار و پهلوی اول و دوم سرزندگی های فضای جمعی به انزوا رفته و مجددا در دوره جمهوری اسلامی پیشرفتی در ارتقاء سرزندگی فضای میدان دیده شده، اما سرزندگی در فضای باز و جمعی میدان به چشم نمیخورد و همچنین هویت اولیه به هیچ ترتیبی بوجود نمی آید. چون وابسته به شرایط زمان و مکان است. پس نباید به دنبال بازگشت دقیق و کامل به همان هویت بود چون دستیافتنی نیست. امامیتوان در ارتقا آن کوشید.

کلمات کلیدی:

میدان نقش جهان اصفهان منظر جمعی سرزندگی فضای جمعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/523936>

